

De loungebar.

Een chique Italiaan in Amsterdam

Eind maart werd in het Hilton Hotel in Amsterdam restaurant Roberto's na een ingrijpende verbouwing opnieuw geopend. Roberto's kreeg een interieur waarin Italiaanse chique en Nederlandse functionaliteit op subtiel wijze zijn verenigd. Het ontwerp is van architectengroep United Designers uit Londen en gerealiseerd door Gielissen Neos Interieurprojecten uit Helmond.

Rutger van Oldenbeek • Fotografie: Defijn-Vernimmen

Roberto's Restaurant werd geopend in 1992 en draagt de naam van de directeur van Hilton Amsterdam, Roberto Payer, die toentertijd vanwege het beperkte budget zelf nog de schilderskwast ter hand nam in zijn nieuwe restaurant. Voor de inrichting werd nu United Designers gevraagd, een bureau dat in 1994 werd opgericht door Keith Hobbs, die daarvoor onder meer restaurants voor Sir Terence Conran ontwierp. Het gerenommeerde bureau heeft inmiddels vele vooraanstaande hotels en restaurants ingericht, reden voor Roberto

Payer om ook voor Roberto's United te vragen: "Ik was direct verliefd op hun werk". United maakte een presentatie in de vorm van een 'moodbox' - met afbeeldingen van onder meer de detaillering van de Eames Lounge Chair, chaise longue Listen-to-me van de Amerikaanse ontwerper Edward J Wormley voor Dunbar en - last but not least - een Ferrari Michelotti uit 1951, met een dashboard van palissanderhout en wit lederen bekleding - materialen die nu ook in Roberto's veelvuldig zijn toegepast. Bronnen van inspiratie

waren verder onder meer Harry's Bar in Venetië en andere klassieke Italiaanse restaurants. Payer: "We wilden geen eigentijds, vergankelijk design, maar iets unieks, een statement." Dat de jaren '50 inspiratiebron waren, is geen toeval: het door architect Huig Maaskant ontworpen Hilton Amsterdam dateert uit 1958. Payer: "Het gevoel van de jaren '50 is heel belangrijk geweest voor dit restaurant. Alles hier heeft een verhaal, er moet een filosofie achter zitten. De Half Moon Lounge bijvoorbeeld, grenst aan het water en heeft een vloerbedekking in maritiem blauw en meubilair in hetzelfde hout waarvan veel schepen worden gebouwd."

DETAILLERINGEN

Roberto's bestaat uit drie gedeeltes. Het restaurant heeft een eigen entree, naast die via het hotel. Het restaurant richt zich dan ook nadrukkelijk op niet-hotelgasten, waarmee het een positie beoogt die bijvoorbeeld ook het American hotel op het Leidseplein in vooral de jaren '70 had. Daarbij is de lommerrijke tuin aan het water van het Noorder Amstelkanaal een sterke troef.

Bij binnenkomst wordt men onthaald aan de ontvangstbalie in zwart-wit vlammend marmer, met in het midden in goud het logo van Roberto's. Hier staan tevens twee boekenkasten en banken in wit leer en pallisander, geïnspireerd op chaise longue Listen-to-me; de meubelen zijn net als al het andere meubilair in Roberto's speciaal door United Designers voor het restaurant ontworpen, en door Gielissen Neos vervaardigd. De wanden van het restaurant hebben een lambrisering van palissander (Santos), met prachtige 'vlammen' in zich herhalende symmetrieën; al het palissander (zowel massief als finer) is speciaal geselecteerd door Gielissen Neos. Boven de lambriseringen zijn de wanden afgewerkt met grijsgetinte Armacoat. Een van de vele mooie detailleringen is het messing accentlijstje dat tussen lambrisering en Armacoat, maar ook tussen de verschillende panelen en hoeken van het hout is aangebracht. "Kwaliteit heeft vanaf dag één voorop gestaan, er is nergens op bekibeld" aldus Payer.

Naast de entree is de loungebar, waar aan een modern-klassieke bar een aperitief kan worden gedronken en ook enkele tafels staan. De stoelen en banken zijn afgewerkt in wit leer. De spiegels boven

Eettafels bij de loungebar.

Boekenkast en banken bij de entree.

Lambrisering en deuren van palissander.

de bar zijn net als elders in het restaurant gefacetteerd. Achter de bar is het grote middendeel van het restaurant, met als centraal punt een brede open haard; achter de open haard staan in een tweetal nissen weer banken in wit leer, met erboven een afwerking in diep rood. De hanglampen boven deze tafels (en ook boven de bar) werden speciaal voor het restaurant opnieuw vervaardigd naar een bestaand ontwerp uit 1950 van Gaetano Scolari.

In het midden van de ruimte staan losse stoelen en tafels, met eromheen een corridor waarover de kelners en de andere gasten zich kunnen verplaatsen. Payer: "Zo lopen de kelners minder tussen de tafels door – een plaatsing die is gebaseerd op onze filosofie en ervaring, en op een nieuwe manier van denken." Op de vloer van de >>

Overzicht van het restaurant, met rechts de open haard.

corridor ligt een Filetto Rosso marmer met een ingelegd deel van wengé en elders een diepbruine vloerbedekking met een warme uitstraling. In het midden van de ruimte is ook het plafond van pallisanderhout; de banken zijn hier bekleed met zwart leer met krokodillenprint. Aan de wanden van Roberto's hangen stemmige zwart-wit foto's die Sem Presser in Italië maakte, met naast karakteristieke straatbeelden portretten van onder meer Sophia Loren en Gina Lollobrigida. Peter Paul Huf maakte silverprints van deze niet eerder gepubliceerde foto's, die Presser in 1958 in Italië maakte en die exclusief voor Roberto's Restaurant werden aangekocht. Per dag serveert Roberto's zo'n 300 couverts, naast lunch en diner ook het ontbijt voor de gasten van het Hilton. Tijdens het ontbijt wordt een wand geopend waarachter een hot /cold buffet wordt gepresenteerd. De glazen deuren van de wijnkast tussen loungebar en restaurant veranderen dan op ingenieuze wanden in spiegels, zodat de wijnflessen tijdens het ontbijt niet zichtbaar zijn. Achter het middendeel is nog een aparte ruimte aan het water, die kan worden gebruikt voor gezelschappen, diners, presentaties en zakelijke bijeenkomsten, en door het openen van een aantal horizontale schuifpanelen visueel in het geheel kan worden geïntegreerd. Ook hier weer veel oog voor detail: er staan bijvoorbeeld klassieke schemerlampen van Eileen Gray en de convectorkasten met de verticale louvres zijn net als in de rest van het restaurant weer van pallisanderhout. Zo heerst in het restaurant overal de typische jaren '50 sfeer van chique Italiaanse gelegenheden, in combinatie met een eigentijdse Nederlandse functionaliteit. Payer: "We wilden een statement maken en dat is het ook geworden, er is in onze ogen geen restaurant als Roberto's." π

Intieme zithoekjes achter de openhaard.

Legenda

Opdrachtgever: DVM Amsterdam / Hilton Amsterdam;

Interieurontwerp: United Designers Ltd., Londen

Interieurbouw: Gielissen Neos Interieurprojecten, Helmond